

יתקוה, יש כבר סני עד שיימצא לה בית. אב צעירה, שהסכימה לספל באילנה זמנית, מלבישה אותה בבגדים חדשים, שחלק מהם נתרם עלידי קוראים שונים.

התינוקת שהופקרה ברחוב, מציעים

לאילנה

אילנה ורוני (שמאל) הוא בנה של משפחה תל-אביבית, אליה הובאה אילנה לאחר פירסום סיפורה. השניים הם בני אותו גיל — ששה חודשים — והם מיד מצאו ביניהם שפה משותפת.

ואז הופיע המאמר בהעולם הזה. מיד נמצי זוג תל-אביבי, שהסכים לקבל את התינוקת לביתה, עד למציאת סידור סופי עבורה. לזוג זה יש תינוק משלו, בן גילה של איש לנה. התינוקת נלקחה לשם בערב, וכתה לי אמבטיה יסודית, לארוחה ולחלק מבגדי התינוק המארח. למחרת בבוקר הוצגה אילנה רשמית בפני רוז הקטן, התחלקה עמו בלול ובצעצועיו.

בעזרת התרומות הראשונות, נסעה ביני תיים האם לאילנה, שם נשארו כל הפציה. אם תצליח למצוא עבודה ושיכון, תישאר שם ותנסה להסתדר. אם לא, תחזור צפונה, תחפש מקום עבודה חדש. בפעם הראשונה מאז נטש אותה בעלה, לא תהיה מוטרת עלידי המחשבה שאין מי שישטל בכתה.

★ ★ ★

מי רוצה אותה?

אולם גם ביתה החדש של אילנה לא היה אלא מקלט זמני, אליו נלקחה לתקופת מעבר. זוגות שקראו על הפרשה, החלו מבקרים באותו בית, לראות את אילנה ולהציע את ביתם, מי לכמה חודשים ומי לאימוץ מלא.

הופיע שם פקיד מרמת-גן, נשוי אך ללא ילדים. אילנה ישנה אותה שעה בעגלתו של רוז. היא פתחה את עיניה הכחולות, הביטה בגבר הזר ופקרה את שפתיה בחיוך רחב. הוא רצה לקחת אותה בו במקום לביתו.

הופיע גם זוג מפתח-תקוה, שיש לו כבר שני ילדים: אחד בגיל שלוש ואחד בגיל שנה וחצי. "אני כבר רגילה לספל בילדים", סיפרה האשה, צברית ילית פתח-תקוה. "עוד ילדה לא תפריע לי". בעלה, מכונאי בבית-חרושת, ניענע את ראשו לאות הסכמה.

אולם עד אמצע השבוע, נשארה אילנה באותו בית, מאחר שאי-אפשר היה למסרה לבית חדש עד אשר יבדקו כל ההצעות. היה גם צורך לציידה בבגדים ובציוד המינימלי מלי הדרוש לתינוק. בינתיים המשיכה הקטנה לחייך למבקרים כאילו הבינה כי מי תוכם ימצאו האנשים שיהיו אביה ואמה במשך חודשים, או אולי שנים.

ילד בן שש, שאמו סיפרה לו על גורלה של אילנה, הופיע במערכת ובידו חבילת בגדי תינוק חדשים. "אמא שלי יהיה לה עוד מעט עוד ילדה קטנה", סיפר. "אני אמרתי לה: למה לך לעבוד קשה ולהביא לי אחות. הנה יש אחת כבר מוכנה. תחי זירי את זאת שיש לך בבטן ונקח במקומה את אילנה".

לה כתובת משלה, היתה יכולה להשתחרר בערבות עצמית עד לעריכת המשפט, להשאיר בינתיים את אילנה במוסד. אולם אדם שאין לו אפילו כתובת, אינו יכול להשתחרר בערבות עצמית. על כן היתה האם צפויה לסכנת מעצר, עד למועד המשפט. במקרים רבים, פירוש הדבר חודשים שלוש שנה בבית הכלא, בחברת פושעים ופרוצות. השופט הודיע שהוא מוכן לסגור את התיק, אם האם תסכים לקחת את בתה בחי

התורמת הראשונה לעזרת אי-לנה ואמה היתה תמר פורת, ש'וויתרה על מתנת בת-מצווה. בתוסף נה היא נראית מתבוננת בצילומה של אילנה, על שער העולם הזה.

ורה. האם הסכימה ושוב מצאה את עצמה ברחוב, ללא קורת גג, ללא פרוטה בכיס.

★ ★ ★

פגישה עם רוז

מזמן שיש השתיים, פגשה האם ידידה וותיקה, אשר מזמן לא ראתה אותה. הידידה גרה בדירת חדר אחד עם בעלה, אך לשמע הסיפור לקחה אליה את האם ובתה. במשך כמה ימים היתה האם יוצאת לחפש עבודה והחברה נטלה תופש ממקום עבודתה כדי לשמור על אילנה. אולם לבסוף היתה אותה חברה נאלצת לחזור לעבודה ולא היה מי שישמור על התינוקת.

דחוק אצלנו, כי איננו עשירים במיוחד. אבל מה שיחסר לה בעושר נמלא באושר.

מכתב אחר הגיע ממדען צעיר, איש מכון וייצמן ברחובות. "חוק אכזרי של הטבע הוא שאנשים ישלמו בעד טעויותיהם. על כן אם עשו הורי הילדה הזאת טעות איוו שהיא, גובים מהם החיים את מחיר ה'טעות. אך מה אשמה התינוקת? מדוע תס' בול היא? האם הביורוקרטיה של משרד הממשלה חדרה עד כדי כך שהיא מעוותת את התפיסה האנושית היסודית, והחייבת להדריך את פעולותיהם של מנהלי מוסדות הילדים? אם לא ימצא מוסד שיקבל את אילנה, תהיה זו תרפה ציבורית... אילו הייתי נשוי, הייתי לוקח את התינוקת ו' ביתה. אבל רוז הגנני ואין לי אפשרות כזאת. על כל פנים, אם לא ימצא לה מקום, הריני מתנדב לקחת את אילנה ממו' סד למוסד, או מבית לבית, עד שיימצא לה מקלט."

תושבת ירושלים, אם לשני ילדים, שלחה מיד חבילת בגדים לתינוקת, ערכה מגבית בין מכריה לאסוף כסף שימש קרן ל' צרכיה הדרושים ביותר של אילנה. כי התינוקת, המתגוללת זה חודש שלם מיד ליד, הינה חסרת כל. אין לה עגלת תינוק, אין לה צעצועים ואין לה אף בגדים די ראויים לשמם. בשק שלחה אותה בנדודיה ארוז אוסף סחבות ושיירי בגדים, שהכול שני חיתולים בלבד.

★ ★ ★

המשטרה מתערבת

ע"רב פירסום המאמר הראשון, בשבוע שעבר, נמצאה אילנה במוסד לילדים, לשם הובאה עלידי המשטרה. במשך שעות ארוכות התלבטו השוטרים מה לעשות עם התינוקת העזובה. לבסוף נמצא מוסד של ויצו אשר היה מוכן לקלוטה. אולם תחילה היתה התינוקת חייבת לעבור בדיקה רפ' אית. בשעה אחת אחרי חצות נלקחה לבית החולים הדסה, נבדקה, נמצאה בריאה ל'ח' לטוין ורק אז הוכנסה למוסד. ואילו המש' טרה המשיכה לחפש את האם, באשמת הפ' קרת בתה.

היא נמצאה למחרת בלילה. "מצאתי עבודה במטבח של בית מלון", סיפרה. "קיימתי להרוחיה מעט, למצוא מקום מגור' רים ולקחת את אילנה. עבדתי כל היום ועכשיו יצאתי קצת לנשום אחיר". האם הובאה בפני שופט-שלום. אילו היתה

נוקת עליזה, המחייכת תמיד. אולם השבועות האחרונים גותה. התרופה היחידה לכך היא אווירת בטחון של בית.